

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan.
Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In
Dominicas, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In
singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

36. De cæco nato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](#)

PUNCTUM III.

Luc. 18. **F**idei Dominus tribuit sanitatem: *Fides tuae*
 42. *salvum fecit: & confessim vidi.* Quod erat
 Ob fidē potentiae & misericordiae suae opus, fidei atti-
 sanatur. buit, tanquam disponenti & impetranti. Sic pe-
 Matt. tuit alias a cæcis: *Creditis, quia hoc possum facere*
 9. 28. *vobis?* Et illis affirmantibus, statim aperti sunt
 Marc. oculi eorum: sed quendam alium non statim de
 18. 23. integro illuminavit, ob imperfectam fidem, tam-
 Duplex et si *salivam suam adhibuit, & oculos tetigit.*
 illumi- *Initio enim videbat homines sicut arbores.* Sic
 natio. sunt duo modi illustrationum: quidam extraor-
 dinarius, ut D. Pauli: quidam per gradus, pro-
 ficiendo. Cæcus hic sequebatur eum magnifi-
 cans Deum: effectus illustrationis, insistere ve-
 stigiis Christi, & Dei gloriam prædicare.

MEDITATIO XXXVI.

De cæco nato. Ioan. 9.

PUNCTUM PRIMUM.

Ioan. 9. **P**reteriens Iesus videt hominem cæcum à na-
 1. tivitate. Hic intuitus misericordiae; quo nisi
 Justos Deus præveniat nos, non illuminamur, & respi-
 respicit quidem omnes, sed maximè electos. Opta-
 Jesus. bo sic ab eo aspici. 2. Quærebant Apostoli de
 2. causa cæcitatis. Respondit: *Neque hic peccavit,*
 Morbus *neque parentes ejus: sed ut manifestentur opera*
 non *Dei in illo.* Discamus, quia non semper peccata
 semper sunt
 poena.

sunt causa morborum & calamitatum, sed aliquando immitti pro gloria Dei: quæ inde elicuntur, dum justi exultantes illas ferunt, & Deo gratias agunt pro illis; vel dum mirabiliter eos eripit ex eis. Unde subdit: *Me oportet operari opera Dei, donec dies est.* Dei opera vocat, ex quibus ille glorificetur; quale est, quod facit iustos exultare in tribulationibus pro Christo, quodque illos liberat extraordinarijs modis, ut hunc cæcum: unde glorificatur Deus: *Donec dies est vitæ Christi mortalis.* O Domine! operare in me talia, donec dies est meus. *An-* *Iob. 10.*
tequam vadam ad terram tenebrosam: Sed & *21.*
me oportet operari opera Dei, donec dies est.
Quodcumque potest manus tua, instanter ope- *Eccl. 9.*
rare. *10.*

PUNCTUM II.

Modus curandi cæcum. *Expuit in terram, &*
fecit lutum ex sputo, & linivit oculos ejus.
1. Contrario remedio utitur, ad ostentandam suam potentiam: sic & humiliando aliquem exaltat, ut *Ioseph ex carcere ad principatum.* 2. Docet conferre ad illuminationem, si lutum, ex quo existimus, & cœnum culparum super oculos ponamus per attentam considerationem. Fit tur vili autem lutum hoc ex saliva Christi, quæ est illius sapientia, quia, nisi hac inspirante, non agnoscimus nostram utilitatem. Vel utrumque miscetur, saliva Christi & terra, ut illuminemur, ad Deum, & nos ipsos cognoscendum, quæ inter

3.
Sacra-
menta
abluunt.

4. Reg.
15.

se notitiæ se juvant, & junctæ sunt. 3. *Iussit ire ad natatoria Siloë, quod interpretatur missus, & ibi lavare.* Typus baptismi & pœnitentiæ, quæ virtutem habent à Christo, qui est missus Parris in hoc ipsum. Imitanda fides & obedientia cæci, qui luto se obliniri permisit, & ivit: haud sicut *Naman Syrus*, cùm juberetur lavare in Jordane, qui detrectavit. *Abit ergo & lavit, & venit videns.*

PUNCTUM III.

Cæci.

1.

Gratitu-
do.

2.

Fortitu-
do.

3.

Pruden-
tia.

4.

Patiētia.

Cæci jam illuminati præclara professio. 1. Gratitudo, prædicando auctorem, & modum sanandi obviis enarrando. 2. Fortitudo, quam non timuit rem edicere coram Phariseis, & in Christum referre, parentibus ejus præmetu tergiversantibus. 3. Zelus cum prudentia, nam Phariseis amoliri à Christo laudem conantibus, quod homo peccator esset & ignotus, revicit illos. 4. Patientia in contumeliis. *In peccatis natus es totus, & tu doces nos? O Dei virtus, quæ cæci & mendici operâ confundit sapientes superbos!*

PUNCTUM IV.

Christus

1.

Conso-
latio af-
flecto-
rum.

2.

Fidei
auges.

Christus consolatur, confirmatque cæcum. 1. ut audivit è synagoga ejectum, accessit ad eum Christus, ut eum recrearet. Sic non obliviscitur confitentium se. 2. Studuit perficere eisdem fidem, interius etiam illuminando: nam Christo profitente se esse Filium Dei, ille ait:

Credo

Credo Domine, & procidens adoravit eum. O
quantò admirabilior hæc illuminatio! 3. Ne tur-
baretur ob Pharisæorum contradictionem, qui Tran-
sapere videbantur, dixit ei Iesus : In judicium quillat
ego in hunc mundum veni, ut qui non vident, vi-
deant, & qui vident, cæcifiant. Hoc est, ut idio-
ta & simplices cognoscant veritatem, sapientes,
autem superbi ad illius splendorem cæci fiant.
Abscondisti hæc à sapientibus, & revelasti ea par-
vulis.

MEDITATIO XXXVII.

De surdo & muto, Marc. 7.

PUNCTUM PRIMUM.

Adducunt ad Iesum surdum & mutum. 1. 1.
Surditas spiritualis est circa fidei veritates Surditas
percipiendas & credendas, tum circa præcepta spiritua-
& inspirationes recipiendas : mutus autem qui lis,
impeditus ad officia orandi Deum laudandi,
gratiâsque agendi, nec non confitendi sua pecca-
ta. 2. His duobus sensibus spiritualiter impedi-
tis, obstruitur via saluti: nam hæc obtinetur per Surdus
fidem & obedientiam, & flagitanda est per ora-
tionem. Satagit dæmon, ut impedianter: Unde
Lucas, ipsum Dæmonum vocat mutum. Aliter *Luc. 11.*,
in bonum David ait, *Tanquam surdus non an-* 14.
diebam, & sicut mutus non aperiens os suum, vi- Ps. 37.
delicet ad vanitates & ineptias. 3. Quod multi 14.
sunt ita obliti suæ salutis, ut nunquam accede- Peccato-
rent, nisi ab aliis adducti: quod officium præ- res muti-
stare